

Trpasličkova smrt - Čtvrtá dekáda

- příběh 031

mimozemský trpaslíček přistál na planetě jménem Země. zhruba asi po čtyřech sekundách pobytu zjistil, že ho lidi hodně serou. lidští dementi si totiž mysleli, že jsou nejchytřejší páni tvorstva v celém vesmíru a nikdo nad nimi není. jejich vůdce - bílý muž s oranžovým náštříkem obličeje - hlásal placatost planety a lidi mu věřili. mimozemský trpaslíček usoudil, že taková společnost nemá právo na existenci a rozjel kampaň na domorodých sociálních sítích, která měla lidi probudit. jenže co se nestalo. sekta bílého muže s oranžovým náštříkem obličeje začala mimozemského trpaslíčka pronásledovat a pronásledovali ho tak dlouho, dokud ho nedohnali, neuštváli a nerozsekali na malé kousíčky, který posléze hodili do mrtvého oceánu.

- příběh 032

mimozemský trpaslíček trpěl vnitřní prázdnotou. cítil, že v jeho mrtvém těle chybí krev, mozek, kosti i vnitřnosti a duše úpí absencí života. srdce slabě pulzovalo smrtí a do žil vhnělo spalující jed. otevřel oči, vstal a řekl prastarou moudrost:

"smrt je cesta životem."

- příběh 033

mimozemský trpaslíček je kunda čůráčí. čůráky má v hlavě, v prdeli a dokonce i místo prstů. má hnusnej ksicht připomínající velkou chodící vagínu. ve svém vypíčeném životě nic nedokázal, jen se sere do věcí, kterejm vůbec nerozumí, má ke všemu debilní kecý a smrdí. je obyčejnej průměrnej vyjebanej mentální trpaslík, kterej sere malý hovna, blije starý zvratky a prdí trapný smradý. celý tělo má pokrytý vředy, který strašně rád vymačkává a stříká hnisem po všem, co se snaží hejbat. z uší mu leze hnědý maz a místo mozku klepe spermatu kostku.

život v hajzlu má za životní krédo, protože budoucnost je černá jako duše zdechlýho bílého boha. chtěl by být ničitelem světů, ale stal se hybatelem zbytečnosti. když sere, sere mocně, až hemoroidy praskají a vředy kvičí krvavým nadšením. je chodící mrtvá nicota, ze který nemůže nikdy nic vzniknout. ex nihilo nihil fit.

- příběh 034

mimozemský trpaslíček vystrčil prdel z okna a všem lidem posral hlavy pořádnějma sračkama. lidi shráblí hovna z hlav a rozpatlali si je po tělech, tak jak to mají rádi. trpaslíček dnes neumřel.

- příběh 035

mimozemskýho trpaslíčka ubíjí celoživotní stereotypy. jednou ho definitivně zabijou a všem to bude u prdele.

- příběh 036

mimozemský trpaslíček sral a sral, až posral celej svět. jenže to nestačilo, svět už byl dávno posranej a pouze experimentálně dokázal, že malý dementi vždycky serou málo. upadl do deprese, nasral si do držky a udusil vlastními sračkami.

- příběh 037

mimozemský trpaslíček otevřel lahváče a pozoroval jak čechům politicky mrdá. mrdalo jim vždycky, ale tentokrát jim mrdá tak, až mrdají sami sebe. trpaslíček musel s úsměvem konstatovat, že češi jsou vymrdaní kretění.

- příběh 038

mimozemský trpaslíček mrazem zapraštil a rozlámal na kusy. z odpadlé hlavy se vykutálely kusy zmrzlého mozku, který náhodně přihlížející dav čůráků začal házet po nevinných.

- příběh 039

mimozemský trpaslíček byl jednou jeden. žil byl za sedmero kupami hoven, sedmero vyblitými řekami a sedmero údolími plných sraček. nad tím vším stál velký hnědý most se zlatým hajzlem, kam chodil trpaslíček srát. každý ráno stáhnul prochcáný kalhoty, otevřel noviny a začal kálet lidem na hlavy, protože lidstvo považoval za absolutní hnůj, dobřej akorát tak k hnojení průserů. trpaslíček neměl dceru, kterou by musel vdávat, takže zasranej nadrženej princ, kterej ho jednou ráno přišel prudit, okamžitě letěl tam, kde je lidem nejlíp. do sraček. v nich pojebaný lidský princátko rychle zemřelo udušením ve vlastních zvratcích.

- příběh 040

mimozemský trpaslíček se rozhodl, že bude sám sobě doktorem a kleštěmi se vykleštil.